

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ*

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΟΥΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΡΥΠΑΝΗ

Κατ' ἔθιμον ὁ ἀποχωρῶν πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας δίδει σύντομο ἀπολογισμὸ τῆς Προεδρίας του, καὶ ἀναφέρεται εἰς τοὺς στόχους τοὺς ὁποίους ἔθεσε, ὅταν ἀνελάμβανε, καὶ κατὰ πόσον τοὺς ἐπέτυχε.

Καθὼς θὰ ἐνθυμοῦνται ὅσοι παρηκολούθησαν τὴν τελετὴ τῆς ἐγκαταστάσεώς μου ὡς Προέδρου, εἶχα τότε ἐξηγήσει ὅτι οἱ στόχοι τῆς Ἀκαδημίας γιὰ τὸ 1986 δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ εἶναι φιλόδοξοι, ἐξ αἰτίας τοῦ παλαιοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ νεωτέρου νομικοῦ πλαισίου ποὺ διέπει τὰ πράγματα τοῦ ιδρύματος, ὅτι ὅμως θὰ γίνεи ὅ,τι εἶναι δυνατὸν γιὰ νὰ ἐπιτύχομε ἐντὸς τῶν κειμένων νόμων τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία καὶ τὴν ἐπιτυχία τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους διαγράφει ὁ ὀργανισμὸς μας.

Εἶχα ἐξηγήσει τότε, καὶ ἐπαναλαμβάνω καὶ τώρα μὲ μεγαλύτερη ἴσως ἔμφαση μετὰ τὸ ἔτος τῆς Προεδρίας μου, ὅτι ἡ δράση τοῦ ιδρύματος σοβαρῶς ἀναστελλεται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ὀργανισμὸ του, δηλαδὴ ἀπὸ νομοθεσία τῆς ὁποίας σπουδαῖο μέρος ἔγινε πρὶν ἀπὸ ἐξήντα περίπου χρόνια, καὶ ἡ ὁποία δὲν ἀνταποκρίνεται πιά στὴ ριζικὴ ἀλλαγὴ τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τότε.

Οὔτε καὶ οἱ νεώτεροι νόμοι τῆς Πολιτείας ὑπῆρξαν βοηθητικοί, καὶ κυρίως ὁ νόμος 1232 τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1982, ὁ ὁποῖος ἔθεσε ὑπὸ τὸν ἔλεγχο Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὴ διάθεση τῶν ἰδίων πόρων τῆς Ἀκαδημίας, καὶ ἀπαγόρευσε τὴν πρόσληψη

---

* Συνεδρία τῆς 15 Ἰανουαρίου 1987.

έρευνητῶν καὶ συνεργατῶν μὲ σύμβαση ἔργου. Αὐτὸ παραλύει κάθε ἀνάπτυξη τῶν ἐρευνητικῶν μας κέντρων, τῆς Γραμματείας καὶ τοῦ Λογιστηρίου τῆς Ἀκαδημίας, διότι καὶ ὁ Πάρεδρος μὲ τὴ σειρά του δεσμεύεται ἀπὸ ὀμάδα νόμων καὶ διατάξεων «λιτότητας» ποὺ δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἐγκρίνει τὰ αἰτήματά μας. Καὶ ἔτσι ἔχομε τὸ μοναδικὸ φαινόμενο νὰ ὑπάρχουν ἔτοιμα σοβαρότατα ἐρευνητικὰ καὶ ἄλλα προγράμματα, νὰ ὑπάρχουν καὶ τὰ χρήματα, καὶ ὅμως νὰ μὴ μποροῦμε νὰ τὰ προωθήσομε.

Θὰ σᾶς δώσω ἓνα ἐλάχιστο παράδειγμα γιὰ νὰ παρακολουθήσετε τί συμβαίνει. Ὁ Μάουερ, μέλος, καθὼς ἐνθυμείσθε, τῆς Ἀντιβασιλείας τοῦ Ὁθωνος, εἶχε γράψει σπουδαῖο πολύτομο ἔργο γιὰ τὰ τότε Ἑλληνικὰ πράγματα. Τὸν τελευταῖο του ὅμως τόμο δὲν τὸν δημοσίευσε, καὶ ζήτησε οὔτε μετὰ τὸ θάνατό του νὰ δημοσιευθεῖ, ἐφ' ὅσον ζοῦσαν ἀκόμη τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφερόταν. Ὁ μακαρίτης συνάδελφος Ἀκαδημαϊκὸς Ἰωάννης Σόντης ἀνεκάλυψε τὸ χειρόγραφο τοῦ τόμου εἰς τὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Μονάχου, εὗρηκε κατάλληλο μεταφραστὴ ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ — διότι προφανῶς ἔπρεπε νὰ δημοσιευθεῖ καὶ ὁ τόμος αὐτὸς μὲ Ἑλληνικὴ μετάφραση — δὲν ζοῦσαν πλέον τὰ πρόσωπα στῆ δρᾶση τῶν ὁποίων ἀναφερόταν ὁ Μάουερ, καὶ ἡ Ἀκαδημία ἀμέσως συνεφώνησε νὰ δημοσιεύσει τὸ σπουδαῖο αὐτὸ ἱστορικὸ κείμενο. Ὑπῆρξε ἀδύνατον νὰ πληρωθεῖ ἡ μετάφραση ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ στὰ Ἑλληνικὰ, διότι ἔπρεπε νὰ γίνει μὲ σύμβαση ἔργου, πράγμα ἀπαγορευόμενο ἀπὸ τὴν Πολιτεία — νὰ πληρωθεῖ, παρακαλῶ, ἀπὸ χρήματα τῆς Ἀκαδημίας, τὰ ὁποῖα ἔχει, — καὶ ἔτσι ἡ ἔκδοσις τοῦ σπουδαιοτάτου αὐτοῦ ἔργου ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον, δηλαδὴ ἐμταιώθη.

Αὐτὸ, ὅπως ἀνέφερα, εἶναι ἓνα ἐλάχιστο παράδειγμα, ποὺ σᾶς δίδει κάποια εἰκόνα τοῦ μηχανισμοῦ καὶ τῆς ἀποκαρδιωτικῆς ματαιώσεως πολλῶν σπουδαίων ἐπιστημονικῶν προγραμμάτων τῶν ἐρευνητικῶν μας κέντρων.

Ζητήσαμε φυσικὰ ἀπὸ τὴν Πολιτεία τὴν ἄρση τοῦ περιορισμοῦ αὐτοῦ, τὴν ἄρση τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Παρέδρου γιὰ τίς πληρωμὲς ἐκ τῶν ἰδίων πόρων τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔγινε δεκτὸ σὲ περίοδο «λιτότητας», διότι ὁ περιοριστικὸς νόμος ὁ ὁποῖος θίγει τὴν Ἀκαδημία ἰσχύει γιὰ ὅλα τὰ ἰδρύματα δημοσίου δικαίου, καὶ ἐξαιρέσεις δὲν εὐνοήθηκαν.

Τὸ ἴδιο πνεῦμα «λιτότητας» δὲν εὐνόησε καὶ τὴ συμπερίληψη στὸν προϋπολογισμό μας — ποὺ ὑποβάλλεται πρὸς ἐγκρίση ἀπὸ τὴν Πολιτεία — πολλῶν ἄλλων σημαντικῶν κονδυλίων ἐρευνητικῶν καὶ μὴ, καὶ κυρίως τὴ συμπλήρωση τῶν κενουμένων θέσεων τῶν ἐρευνητικῶν μας κέντρων, ποὺ παραμένουν κενές ὅταν οἱ κάτοχοι φεύγουν, εἴτε γιὰτι ἐξελέγησαν καθηγηταὶ πανεπιστημίων, εἴτε διότι τοὺς πῆρε τὸ ὄριο ἡλικίας.

Ἐπομένως δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ πλησιάσουμε οὔτε «ἄκρω δακτύλω» — γιὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν ἀρχαία φράση — τὰ γνωστὰ μεγάλα *Desiderata* τῆς Ἀκαδημίας, δηλαδή τὴν πρόσληψη πολλῶν νέων ἱκανῶν ἐρευνητῶν καὶ συνεργατῶν στὰ ἐρευνητικὰ μας κέντρα, τὴν οἰκοδόμηση καταλλήλου κτιρίου γιὰ τὴ στέγαση τῶν ἐρευνητικῶν μας κέντρων καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τους, τὴν οἰκοδόμηση καταλλήλου κτιρίου γιὰ τὴ στέγαση τῆς κεντρικῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας, ἡ ὁποία εἶναι ἀπάνθρωπα, ὅπως ἴσως γνωρίζετε, συμπίεσμένη στὰ ὑπόγεια τοῦ κτιρίου μας· οὔτε, φυσικά, κατορθώθηκε νὰ ἐξασφαλισθοῦν πιστώσεις πραγματικὰ ἀρκετὲς γιὰ τὸν ἐμπλουτισμὸ τῶν βιβλιοθηκῶν μας, τόσον τῶν κέντρων, ὅσον καὶ τῆς κεντρικῆς βιβλιοθήκης, καὶ πιστώσεις ἀρκετὲς γιὰ τὴν ἀνετη ἔκδοση τῶν δημοσιευμάτων μας.

Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει, ὅτι μὲ τὰ ὑπάρχοντα περιορισμένα μέσα δὲν προχωρήσαμε σὲ ὅ,τι ἦταν ἐφικτό, γιὰ νὰ ἐπιτύχομε τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τοῦ ἰδρύματος καὶ τὴν προαγωγή, κατὰ τὸ δυνατόν, τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ὀρίζει ὁ ὀργανισμὸς. Καὶ τὸ ἐπιτύχαμε, ὅπως τόσον εὐγλωττα μᾶς τὸ ἐξέθεσε ὁ κύριος Γενικὸς Γραμματεὺς εἰς τὴν ἔκθεσή του τῶν πεπραγμένων τοῦ 1986, στὴν πανηγυρικὴ συνεδρία τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου.

Δὲν πρόκειται βέβαια νὰ ἐπαναλάβω ὅσα ἐκεῖνος τόσον σαφῶς καὶ μὲ τόση δεξιότητα ἐξέθεσε — τόση ὥστε τὸ εὐρὸ ἀκροατήριό του νὰ τὸν διακόψει γιὰ νὰ χειροκροτήσῃ τὸ ἔργο τῆς Ἀκαδημίας τοῦ 1986 — καὶ τὰ ὁποῖα μπορεῖ ὁ βουλόμενος νὰ τὰ βρεῖ στὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας μὸλις δημοσιευθοῦν. Θέλω ὅμως νὰ συνοψίσω ὅτι μὲ τὶς ἀνακοινώσεις τῶν Ἀκαδημαϊκῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐρευνητῶν τῶν κέντρων, στὴν Ἀκαδημία καὶ σὲ διεθνή συνέδρια, μὲ τὴ συμμετοχὴ σὲ διεθνῆ ἐρευνητικὰ προγράμματα, μὲ τὴ συνεργασία μας μὲ ξένες Ἀκαδημίες, μὲ τὰ βραβεῖα, τὶς ὑποτροφίες, τὶς δωρεὲς καὶ τὰ συγγράμματα τοῦ συνέβαλε τὸ ἴδρυμα, ὅπως ἀξιῶναι ὁ ὀργανισμὸς του, στὴν προαγωγή τῶν γραμμάτων, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν, καὶ ὅτι, τέλος, προήχθη ἡ μελέτη τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου, ἐβραβεύθη ἡ ἀρετὴ, καὶ διεφυλάχθη ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνικὴ παράδοση.

Τὸ τελευταῖο τοῦτο καὶ σπουδαιότατο αἶτημα, τῆς διαφυλάξεως τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως, μὲ πολλοὺς τρόπους ἐπέδιωσε ἡ Ἀκαδημία, ὅπως π. χ. μὲ τὴν προκήρυξη καὶ τὴν ἀπονομὴ καταλλήλων βραβείων, τὴν ἔρευνα τῶν ἐρευνητικῶν τῆς κέντρων, ἐκθέσεις, ὅπως ἦταν ἡ ἔκθεσις Κύπρου, δημοσιευμάτων, ὁμιλιῶν, καὶ εὐστόχων διαμαρτυριῶν, ὅπως αὐτὴν πού ἔκαμε ὅταν οἱ Τοῦρκοι στὴν Κωνσταντινούπολη προέβησαν στὴν καταστροφὴ Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ἢ ὅταν τὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Χάρβαρντ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐνεκολπώθη τὴν ἀπατηλὴ καὶ κακόπιστη προπαγάνδα τῶν Σκοπιῶν γιὰ τοὺς δῆθεν Μακεδόνες καὶ τὴ δῆθεν Μακεδονικὴ γλῶσσα τους. Μεγίστης σημασίας εἶναι καὶ ἡ συνεχιζόμενη συμμετοχὴ τῆς Ἀκαδημίας στὴ νέα ἔκδοση ἀπὸ τὴν Οὐνέσκο τῆς ἱστορίας τῆς ἀν-

θρωπότητος. Ούτε μωρῶ νὰ ἀντιπαρέλθω ζήτημα τόσο κοντὰ στὴ δική μου καρδιά ὅπως εἶναι ἡ διδασκαλία τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν στὶς τρεῖς τάξεις τοῦ Γυμνασίου· δὲν ἀρκέσθηκε ἡ Ἀκαδημία νὰ τεθεῖ μόνο θεωρητικῶς ὑπὲρ τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀρχαίων στὸ Γυμνάσιο, ἀλλὰ καὶ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ συνέστησε ὑπὸ τὴν προεδρία μου, γιὰ νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ προτείνει τὸν κατάλληλο τρόπο γιὰ νὰ ἐπιτύχει τοῦτο. Ἐπίσης ἀπεφάσισε νὰ προβεῖ τὸ Κέντρον Ἐκδόσεως Ἔργων Ἑλλήνων Συγγραφέων στὴν ἔκδοση, μὲ κατάλληλη μετάφραση, ὄλων τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ποὺ διδάσκονται ἀπὸ μετάφραση στὸ Γυμνάσιο καὶ στὸ Λύκειο, καὶ ἀνέθεσε σὲ κατάλληλα πρόσωπα τὴ σχολικὴ μετάφραση μακρῶν ἀρχαίων κειμένων, ὅπως ἡ Ὀδύσσεια, ἡ ὁποία ἐλλείπει καταλλήλου σχολικῆς μεταφράσεως διδάσκεται ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἀκατονόμαστη ἀπόδοση στὴ δημοτικὴ τοῦ Ζήσιμου Σιδέρη, ὅπου ὁ Δούρειος ἵππος μεταφράζεται ὡς «ξυλῆνια ἀλογοκρύφτρα» καὶ πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ «μπούχτισε» καὶ ἡ Ἥρα «κραινεῖ».

Ἐπίσης ἀποφασίσαμε νὰ στείλωμε σὲ ὅλα τὰ Λύκεια τοῦ κράτους γιὰ τὶς βιβλιοθήκες τους — ἀρχίζοντας ἀπὸ τὶς ἀκριτικὲς περιοχὰς — τὶς ἐκδόσεις τῆς Ἀκαδημίας ποὺ σχετίζονται μὲ τὰ διδασκόμενα μαθήματα.

Εἶναι πιά φανερόν ὅτι εἰσερχόμεθα σὲ μιὰ νέα ἐποχὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας, τὴν ἐποχὴ καὶ τὴ μέθοδο τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, τῶν computers, καὶ ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἡ Ἀκαδημία νὰ μὴ ἀκολουθήσῃ, νὰ μὴν ἐκσυγχρονισθεῖ, ἂν δὲν θέλει νὰ μείνῃ ἔξω ἀπὸ τὸν ρυθμὸ ποὺ παίρνει σήμερα ἡ ἐπιστῆμη.

Ἦδη, λοιπόν, μὲ τὴν ἔγκριση τῆς Συγκλήτου, ἔχομε προβεῖ στὴν ἀναγκαίᾳ προεργασία γιὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ στὸ Κέντρο τοῦ Λεξικοῦ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσης, καὶ καθὼς ἀναφέρει ἡ ἔκθεσις τοῦ κυρίου Καζάζη, τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης γλωσσολόγου καὶ εἰδικοῦ γιὰ τὰ ζητήματα τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, σὲ πέντε χρόνια ἐλπίζεται νὰ ἔχομε τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ δὲν θὰ εἶχαμε μὲ τὴν παραδοσιακὴν μέθοδο οὔτε μετὰ 80 χρόνια. Καὶ γιὰ τὸ Λογιστήριον τῆς Ἀκαδημίας προχωρεῖ ἡ σχετικὴ μελέτη, καὶ ἀποφασίσαμε νὰ ζητήσομε ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐρευνας καὶ Τεχνολογίας νὰ συμπεριληφθοῦν καὶ τὰ δικά μας κέντρα στὸν προϋπολογισμὸ τῶν ἐρευνητικῶν κέντρων τῆς χώρας, ὥστε καὶ τῶν ὑπολοίπων μας ἐρευνητικῶν κέντρων ὁ ἠλεκτρονικὸς ἐξοπλισμὸς νὰ χρηματοδοτηθεῖ. Ἡ μετατροπὴ θὰ εἶναι βέβαια σταδιακὴ.

Πολλοὶ παραπονοῦνται γιὰ τὸν δὲν προβάλλεται δημοσίᾳ περισσότερο τὸ μέγα καὶ σοβαρὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας. Γιὰ νὰ ἐπιτύχει τοῦτο χρειάζονται ὀργανικὲς θέσεις εἰδικῶν, τὶς ὁποῖες δὲν ἔχει ὁ ὀργανισμὸς μας, οὔτε μᾶς ἐγκρίνει ὁ Πάρεδρος γιὰ νὰ τὶς ἀποκτήσομε μὲ σύμβαση ἔργου. Καὶ τὰ σχετικὰ ἀκόμη ἀναγκαῖα κονδύλια δὲν ἐγκρίνονται. Ἐκ τῶν ἐνότων ὅ,τι ἦταν δυνατὸν ἔγινε, ἀλλὰ αὐτὰ ἀσφαλῶς δὲν ἀρκοῦν. Ζητήσαμε λοιπόν

καὶ ἀπὸ τὸ Ἴδρυμα Οὐράνη νὰ μᾶς συνδράμει καὶ πρὸ μηνὸς ὑπῆρξε κάποια ἀνταπόκριση, γιὰ τὴν ὁποία εἴμεθα εὐγνώμονες.

Πρέπει νὰ ἔλθω τώρα στὸ σπουδαιότερο ὄλων τῶν ζητημάτων τῆς Ἀκαδημίας, στὴν ἐκλογή νέων Ἀκαδημαϊκῶν. Ὅπως εἶχα ὑποσχεθεῖ στὸν ἐναρκτήριο λόγο μου, προεκηρύχθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ἐντὸς τοῦ 1986 τρεῖς τακτικὲς ἔδρες ἀκαδημαϊκῶν καὶ δύο ἀντεπιστελλόντων μελῶν καὶ εὐρίσκονται ὑπὸ κρίσιν ἄλλες τρεῖς, οἱ ὁποῖες ἐλπίζομε νὰ συμπληρωθοῦν. Δυστυχῶς βαρύτερες ὑπῆρξαν οἱ ἀπώλειες τοῦ σώματος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ ξένα ἀντεπιστέλλοντα μέλη ἐχάσαμε καὶ μὲ τὸ θάνατο τοῦ Παναγιώτη Κανελλόπουλου, τοῦ Νικολάου Λούρου καὶ τοῦ Παντελῆ Πρεβελάκη, ἐστερήθη ἡ Ἀκαδημία ἀνδρῶν ἐξόχως διακεκριμένων, πραγματικῶν στύλων τοῦ Ἰδρύματος.

Τέλος ὀλίγα πράγματα ὀφείλω νὰ προσθέσω καὶ γιὰ τὸ κτίριο τῆς Ἀκαδημίας, τὸ ὠραιότερο κτίριο τῶν Βαλκανίων.

Προχωρήσαμε μὲ τὴν ἐξωτερικὴ διακόσμηση, ἡ ὁποία πλησιάζει νὰ συμπληρωθεῖ, καθὼς καὶ μὲ ἐσωτερικὲς ἐπισκευὲς καὶ κυρίως μὲ τὸ μέγα ζήτημα τῆς στέγης, ἡ ὁποία ἐξ αἰτίας τῶν εἰδικῶν δοκῶν της — μισὲς εἶναι ἀπὸ ξύλο ποὺ ἔχουν ἐν μέρει σαπίσει, καὶ μισὲς ἀπὸ σίδηρο — καὶ κυρίως ἐξ αἰτίας τῶν εἰδικῶν κεράμων, παρουσιάζει σοβαρὰ προβλήματα καὶ ἀποβαίνει πολυεξοδότητο ἔργο. Μᾶς ἐξήτησαν 70.000.000 δραχμὲς.

Ἀποφασίσαμε λοιπὸν νὰ ζητήσομε καὶ τὴ χρηματικὴ ἀρωγὴ τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ, διότι ἀσφαλῶς τὸ κτίριο τῆς Ἀκαδημίας εἶναι τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ἓνα διατηρητέο νεώτερο κτίριο τοῦ τόπου.

Ἀποχωρῶν ἀπὸ τὴν Προεδρία, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω θερμὲς εὐχαριστίες πρὸς τὸν Γενικὸ Γραμματέα, κύριον Μενέλαο Παλλάντιο, καὶ τὸν Γραμματέα ἐπὶ τῶν Δημοσιευμάτων κ. Ἰωάννη Ξανθάκη, γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη βοήθεια ποὺ μοῦ ἔδωσαν, καὶ πρὸς τὴ Σύγκλητο καὶ τὸ Προεδρεῖο γιὰ τὴ συνεργασία των καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη μὲ τὴν ὁποία μὲ περιέβαλαν.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστίες θέλω νὰ ἐκφράσω πρὸς τὸν Ἐφορο Γραφείων κ. Εὐάγγελο Γιόκαρη καὶ τοὺς βοηθοὺς του γιὰ τὴ μεγίστη βοήθεια ποὺ μοῦ ἔδωσαν, καὶ νὰ τοὺς συγχαρῶ γιὰ τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν ἰκανότητά των· ἐνῶ εἶναι τόσον ὀλιγάριθμοι, ἔφεραν εἰς πέρας βαρύτερο καὶ σπουδαιότερο ἔργο. Ἀνάλογα ἰσχύουν καὶ γιὰ τοὺς ἐργαζομένους στὸ Λογιστήριο, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποίους πάντοτε βρῆκα προθύμους, ἰκανοὺς καὶ γελαστοὺς. Καὶ τονίζω τὸ τελευταῖο, γιὰτὶ ἔχει μεγάλη σημασία.

Καὶ τώρα ἦλθε ἡ στιγμή τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Νέων Ἀρχῶν. Σᾶς προσκαλῶ, ἐν ὀνόματι τῆς Ὀλομελείας, ἀγαπητὴ συνάδελφε κ. Κωνσταντίνε Μπόνη, νὰ προσέλθετε γιὰ

*νά σᾶς περιβάλω, κατὰ τὰ θέσµια, µὲ τὸ μέγα διάσηµο τῆς Ἀκαδηµίας, καὶ νά καταλάβετε
μαζὶ µὲ τὸ νέο Ἀντιπρόεδρο κ. Γεώργιο Μερικά τὶς θέσεις σας στὸ Προεδρεῖο. Δεχθῆτε,
παρακαλῶ, τὶς εὐχές μου γιὰ υἰγεία, δύναµη καὶ ἐπιτυχία.*